

Statskassen, fordi vi gøre det. Derfor kunne disse Ting ikke sammenlignes. Man maa se praktisk paa Sagerne, og det praktiske er, at den ærede Ordfører med sit Flertal af moderate og Højre vil gaa til at trække 100,000 Kr. ud af den almindelige Befolknings Sommer, og disse 100,000 Kr. skulle føres ind i den Kasse, som den ærede Ordfører tillige med sit Flertal er ude af Raadighed over. Det er det Skridt, som skal gøres, og saa kunne de Herrer kalde det Storpolitik, eller hvad som helst de ville, den Modstand, vi stille op derimod. Det bryder jeg mig ikke om, fordi jeg anser den Modstand, vi stille op imod, hvad der her skal gøres, for fuldt berettiget og navnlig for fuldt berettiget i den provisoriske Tid, hvori vi leve. Ikke heller tror jeg, at man i Virkeligheden kan forsvare det Skridt, man her gør, med den Betragtning, at den almindelige jævne Befolkning ikke har noget ud af Telegrafvæsenet eller i alt Fald har forhavende lidt ud af Telegrafvæsenet, men at det er Overklasserne, der særlig have Udbytte af Telegrafvæsenet. Den ærede Ordfører maa tilgive, at jeg benytter Ordet „Overklasser“, da han selv er den, der har ført dette Ord ind i Diskussionen. Jeg tror ikke, at man for Alvor kan forsvare denne Betragtning, thi den holder ikke Stik. Hvor er det Hus eller Hjem, som ikke har Nytte af Telegrafvæsenet? Hvad vare vore Uøfter og Oplysningsanstalter, hvad var saa godt somfalt Arbejde i Offentlighedens Tjeneste, naar vi ikke havde Statstelegrafen? Den kommer netop enhver til gode, og hvor kan man saa sige, at den jævne Mand ikke faar noget videre ud af Telegrafvæsenet? Det synes mig at være en forunderlig Betragtning, og en Betragtning, som man paa ingen Maade kan fremføre som Motiv til det Skridt, man her staa i Færd med at gøre, et Skridt, som i sin Virkning og i sit hele Anlæg er en Hjælp til det Regimente, vi nu leve under.

Clausen: Den ærede Minister mente, at Spørgsmaalet om Omdannelsen af Odense Latinskole havde fundet sin Bøsning ved Afstemningen over den ny Latinskole. Han sagde, at det var at tage Grunden bort under Ministeren, naar man nu vilde gaa til en anden Ordning end den, der den Gang blev truffet. Jeg tror, den ærede Minister her befinder sig i en Misforstaelse af, hvad der den Gang fandt Sted. Han oplæste en Skrivelse, som han havde faaet fra Finansudvalget, som skulde godtgøre, at Finansudvalget betragtede dette Spørgsmaal som afgjort tillige med Latinskole-

spørgsmaalet. Men denne Skrivelse indeholder jo ikke andet end alle Skrivelser fra Finansudvalget, som gaa ud paa at forlange Oplysninger meddelte. Men naar jeg nu taler om denne Skrivelse, maa jeg minde Ministeren om Svarskrivelsen fra Ministeren til Finansudvalget. Den gik ud paa at kalkulere Summen til Omdannelse til 30,000 Kr. Men om det allervigtigste kunde Ministeren ikke den Gang give nogen Oplysning, nemlig om hvad det vilde koste med den totale Transport o. s. v. Derom siger Ministeren, dersom jeg med Formandens Tilladelse maa oplæse det af Rigsdagstidender — det findes i Tillæg B. Sp. 291 — følgende: „Endelig ville de paatænkte Foranstaltninger kunne nødvendiggøre nogle Forandring med Hensyn til Udgifterne til Lokaltransport samt Godtgørelsen til Postmesteren til Varme, Belysning, Renholdelse, Assistanse etc.; men Størrelsen af de dertil medgaaende forøgede Beløb, der i øvrigt næppe ville blive betydelige, kan paa nærværende Tidspunkt endnu ikke bestemmes.“ De forøgede Beløb kunne maaste gaa op i Tusinder, og man kan jo dog ikke paa Forhaand binde sig til Udgifter, man ingen Bested ved om. For øvrigt er Summen 30,000 Kr., som er anslaaet til Omdannelsen i dette Forslaag, betydelig overstreden, idet den er bleven 6,000 Kr. større. Der foreslaas Glaslofter og en hel Del Stortensnedrivelser o. s. v. o. s. v. Statens Bygmestre nægte sig ikke noget i Retning af at forlange, men lidt maa vi dog tage Hensyn til, at det er Stattehyderne, der skulle betale. Men det er heller ikke saa ganste rigtigt, naar Ministeren paataar, at man fra Flertallets Side — han undtog kun mig — og ligeledes fra Landstingets var gaaet ind paa det. Jeg er saa heldig at kunne oplyse af Rigsdagstidenden, at den, der var Ordfører for Flertallet i dette Spørgsmaal — thi Ordføreren var jo som bekendt paa Mindretallets Side — udtrykkelig tog Afstand fra denne Bevilling til Posthuset; det var det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, den nu afdøde Tauber. Han siger: „Fremdeles vedtage vi angaaende den gamle Katedralskole, at den skal staa til Disposition for Indenrigsministeriet og Lovgivningsmagten, hvis vi ville anvende den til et Posthus; men mere vedtages ikke angaaende Posthuset. Der kan ikke fra det ærede Flertal, hvortil jeg hører i dette Øjeblik, rejses nogen Indvending derimod. Drøftelsen i det enkelte og Overvejelser af, hvorledes Postholdene i Odense skulle indrettes, er forbedt, og det er heldigt, at den er forbedt.“ Det er tydeligt nok, at man her